

Pers och Lisas äventyr

Det var en gång en pojke och en flicka som hette Per och Lisa. De skulle åka kälke i backen. Men det var en mörk dag och det blåste och det stormade och det snöade. Per vill inte åka på kälken. Han var rädd för backen var lång. Men Lisa var inte rädd, så hon åkte. Då dök en tomt upp mitt i backen. Lisa svängde undan och krockade med en sten. Hon ramlade av kälken. Tomten sa:

- Ta det varligt! Backen är en av de brantaste här i Tomteland. Kan ni inte gå och leka med snögubbarna borta i skogen? De känner sig ensamma.

De gick iväg till snögubbarna. Per var den första som såg en snögubbe, och han gick fram och sa hej. Snögubben blev jätteglad och ropade på de andra snögubbarna. De kom hoppande i snön och hälsade på barnen. Sedan lekte de kull en lång stund. Så sa Per och Lisa:

- Vi måste gå hem nu, för det är kväll och vi ska äta middag.

De sa hejdå till snögubbarna och började gå. Men de gick vilse. De blev riktigt rädda. Då såg de en röd luva i snöstormen. De lyfte på luvan och där var ett hål. Det var ingången till tomtarnas bo. Där kröp de in för att ta skydd. Det var kolmörkt därinne, men längst bort såg de ett litet ljus. De gick dit, och såg de vackraste iskristaller de någonsin sett. Efter en liten stund hade snöstormen lagt sig. Då sa en av tomtarna:

- Jag kan visa er vägen hem. Och ni kan få varsin iskristall med er.

När de hade gått en bit, såg Lisa ett rött hus, och det var deras hus. De sa tack till tomten och gick in och åt middag. Men iskristallerna lämnade de utanför dörren, och deras föräldrar kunde aldrig lista ut var de kom ifrån.

Snipp snapp snut, så var sagan slut.

Grupp 2